

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام استاد گرامی در کتاب آشتی با خدا در رابطه با کفر و پوچی فرموده اید دل بستن به پوچی ها در واقع یک نوع کافر شدن است این دل بستن به پوچی ها یعنی اینکه کاملاً بی خدا شده ایم یا ایمان وجود دارد ولی کامل نیست؟ در پاراگراف آورده اید منظور کفر اخلاقی و سلوکی است نه کفر فقهی که باعث خروج از دین می شود مگر می شود در مرتبه کفر طبقه بندی کرد که انجا کافر شده اینجا نه؟ کفر یکی است یعنی بی خدایی مطلق ممنون موید باشید

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: کفر فقهی یعنی طوری انسان عمل کند که از دستگاه دین بیرون بیاید، مثل این که کسی منکر خدا و رسول شود ولی کفر اخلاقی، آن است که در عین باقی ماندن در دستگاه دین، جهت گیری های ما مطابق آن چیزی نباشد که دین گفته. مثلاً قرآن در رابطه با گرایش به یهود و نصاری می فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَزِدَّ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ» ای مؤمنان هرکس با پذیرفتن یهود و نصاری از دین خود برگشت و مرتد شد او را می بریم و افرادی را می آوریم که خدا را دوست دارند و خداوند هم آنها را دوست دارد. علماء دین این نوع ارتداد را ارتداد اخلاقی می دانند، چون انسان ها در این حالت در عین انجام آداب مسلمانی، به یهود و نصاری گرایش دارند. موفق باشید